

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Chronicon Montis-Sereni Sive Lavterbergense

Mader, Joachim Johann

Helmeſtadi, 1665

Reineri Reineccii In Historiam De Viperto Groicensi Notatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11088

REINERI REINECCII
IN HISTORIAM DE VIPERTO GRO-
CENSI NOTATIO.

DE genere Viperti regio relinquo omnia in medio. Neque enim ubi locorum aut gentium majores ejus primi rerum potiti sunt, vel alibi me legere memini, vel definiri de auctoris nostri expositionibus potest. Quod si cui tamen eam sequi conjecturam liber, oriundum Vipertum fuisse à Germaniæ populis antiquissimis, eoque Teutoniæ nomen alludere: quippe quod à Teutonibus profectum auctor ijs peculiariter accommodare tractibus videatur, quos alij Nordalbingis attribuunt, hoc est Holsatiæ, Stormariæ, Ditmarsiæ, quemadmodum ex Helmoldo planum sit, nihil reclamarim. Enimvero Ditmarsos à Teutonibus conditos, dubium nullum est, ac si dicas Teutonas riparios aut continentis incolas, nempe à regionis situ. Est enim & ipsorum & Saxonum lingua *Marsch* continens, & locus littoralis. Apparet autem familiam & majores Viperti varijs jactatos casibus etiam fortuna varia rempublicam atque ipsam regiam dignitatem gessisse, imò bellorum quodam indomito studio sedes crebrò mutasse. Hinc enim est, quod *Herlibo primus* Brandeburgi, quod *Volfus* primum in Pomerania deinde in Dania consedere. Nec improbarim conjecturam *Herlibone* genitos filios commune istud *Harlungorum* cognomentum à veterum Harlungorum memoria, quos ex Alfaria in ea loca transtulisse perhibetur Carolus Magnus & à quibus *mons Harlungorum*, hodie *Marianus* nuncupatus, in Annalibus celebratur, repetiisse. In iisdem *Herliboni alteri* magnam cum accolis Hænetis usum, singularemque benevolentiam

tia conjunctionem fuisse, augurari inde verisimiliter possumus, quod filium alterum Heneto nomine *Suetibor* appellari voluit. Qui ita in paterna vestigia successit, ut ex eisdem gentis lingua & ipse filio suo nomen posuerit. Ad alterum Heribonis secundi filium, Suetiboris fratrem, *VVolfum* ab aduerso in Danis exilii casu regia ibi dignitas rediit, & idem tum familiae *Balsamorum* regionem (nam ita Annales nominant) acquisiuit: Quæ cum postea etiam Viperto F. mansisset, natus jillo Vipertus alter, facta permutatione ab Vdone Stadensi *Grosicam* in Mysorum finibus comparavit. Minimè autem hîc nobis prætereundus scrupulus erat, quem plerique de Balsamorum regione sibi iniecere. Nam Brotusius hoc nomine *Holsatiam* accipit: Qua in re quas vel rationes vel conjecturas sequatur, incertum est. Ego hoc quod *regionis* nullas habet, amplexari malim, nimirum *Balsamorum regionem* idem territorium esse, quod hodie etiamnum in *Marchia veteri* vocatur *das Balsamerland/ oder Balsamer Weichbild/* à fluvio Balsamo, qui in agris collectus in alterum fluvium *Vchtam* infra *Stendaliam* se exonerat. Convenit enim historia Vdonis Stadensis: & includunt alij disertè Balsamorum regioni *Stendaliam, Osterburgum, Arneburgum, &c.* Accedit huc præterea, quod habet Helmoldus l. 1. cap. 39. de gentibus ab Alberto Vrso in desolatos Henetorum fines collocatis: *Australe, inquit, litus Albis eo tempore ceperunt incolere Hollandi advenæ, ab urbe Saleveldele (rectius fortasse Solrvedel) omnem terram palustrem atq; campestram terram, quæ dicitur Balsamerlande & Marschinerlande, civitates & oppida multa valde, usque ad saltum Bojemicum possederunt Hollandi.* Hactenus Helmoldus. Cæterum ut ad mentionem de majorum Viperti in Nordalbingis Teutoniæ regno redeamus, si quis huic forsitan inde fidem derogandam existimaverit, quod gentes istas à Carolo Magno bello subactas, exinde in Saxonum permanisse ditio-
ne, ac familiae Billinganæ paruisse constat, is è contratio & ad

ea animum advertat, quæ de gentium istarum ferocia passim auctorum monumentis prodita sunt. Inde enim fieri potuit, ut pacis leges tam strictè non observarint. Quare ut vedigales tamen Francis quam Saxonibus fuisse non negarim, ita ~~autnovias~~ eos retinuisse, multa docent. Neque à vero alienum est, eadem ex causa magistratus quos vellent legisse, atque in his etiam regiam dignitatem, forte veterum Saxonum exemplo, admisisse. Dithmarsos quidem Henrici Leonis temporibus Comitenti peculiarem habuisse, ex Helmoldi historia evidens fit. Et Nordalbingorum finitimis Obotritis Henetis nunc reges nunc Principes imperasse, certum est. Ut de Viperti majoribus id amplius suspicer, regiam eorum dignitatem tantummodo arbitrariam extitisse, seu quæ à populi suffragijs absque ullo hæreditariæ successionis jure penderet. Eodem enim retulerim, quod sedes toties mutarint, cum scilicet domi fortuna incerta starent. Ut autem stirpis propagatio rectius intelligatur, stemma hic breviter subjicio.

ERA-

50
FRATRES

EMELRICUS Ditmarus Herlibo Brande-
Rex Teuton. Verdunensis. burgenfis.

Emelricus Vridelo Herlibo — N. filia re-
Cognominati omnes Harlungi. gis Nor-
vvegiae.

Wolfus Rex Daniae Svetibor

Orto, Hermannus. Vipertus — Sigena Go- Scambor
suini Comi-
tis F.

Juditha — VIPERTUS — Cunegunda N.N. Filiae duae
prima Comes Groi- altera con- ἀνάθυμα
conjug. censis Marchio jux
Lusatiae

Vipertus — Cunegunda Henricus. Bertha.
Cunonis
Bichlingi
F.

FAMILIA